

Duſte ſyldeſtgjøres, vil den næſte Sæſſion umulig kunne begynde til October, den maa atter udsættes, og ſaa vil Finantsloven atter blive for ſildig vedtagen, og alle de Ulemper, ſom deraf flyde, bereder man ſig ſelv derved, at man for enhver Pris onſker at gjøre Arbejderne færdige i nærværende Samling. Jeg troer ikke, at Nogen miſforſtaaer mig ſaaledes, ſom om jeg ikke ſkulde ſætte Pris paa, at Arbejderne blive færdige i denne Samling, tværtimod, derſom Miniſteriet tør tage ſig det paa, baade at gjøre Arbejderne færdige i nærværende Sæſſion og tillige paa behørig Maade forberede den næſte Samling, ſaa mødes Alles Onſker i den ſjønneſte Enighed; men jeg troer, man gjør ſig Illuſioner, naar man mener, at begge Dele kunne opnaaes. Jeg troer, at det maa erkjendes, at Folkethinget her ſtaaer mellem to onde Ting, enten det, at nærværende Samling ſluttes uden at forſkjellige, ja mange af de Lovarbejder, ſom vi have behandlet, komme tilende, eller under den modſatte Forudſætning, naar nærværende Sæſſion medtager det Meſte af Sommeren, at man da kommer til en Sæſſion, ſom maa være gold, ufrugtbar, hvor Finantsloven vil blive forelagt og vedtagen for ſilde, og det ville de ærede Medlemmer være enige med mig i, at navnlig Finantslovens forſildige Vedtagelſe er en overordentlig ſtor Ulempe for hele Adminiſtrationen; der indtræder en Uſikkerhed, en Sammele i denne, ſaa længe man ikke veed, hvilke Beløb der vil blive bevilget, og der maa og vil indtræde et væſentligt Skaar i Folkethingets Indflydſe paa Finantsloven, thi der er ſelvfølgeligt ſtor Forſkjel paa at tage Beſlutninger om Bevillinger, naar man tager dem inden Finantsaaret er begyndt, og at tage Beſlutninger allerede langt inde i Finantsaaret, hvor Begivenhederne maaffee have ført det med ſig, at de Udgifter allerede ere blevne afholdte, om hvilke man her i Thinget ſtemmer. Jeg troer derfor, at, naar man ſeer hen til det, ſom dog maa være en vigtig Sag, at Folkethinget bevarer en berettiget Indflydſe over Finantsloven, ſaa er det det Væſentlige, at Arbejderne fremmes ſaaledes, at Finantsloven kan blive vedtagen i betimelig Tid;

men det forekommer mig, at, derſom den nærværende Sæſſion ſkal udſtrækkes til at medtage det Meſte af Sommeren, ſaa vil det være at nære ganſke overordentlig driſtige Forventninger om de vedkommende Miniſtres Arbejdsdygtighed, naar man ſkulde vente, at dette ſkulde kunne naaes i næſte Sæſſion. Situationen er nu ſaaledes, at man har Valget imellem to i og for ſig uheldige Alternativer, enten, at den nærværende Sæſſion ſkal endes uden noget betydeligt Udbytte, eller at man for at ſkaffe den nærværende Sæſſion et Udbytte ſkal udsætte ſig for at faae ſaagodtſom intet Udbytte eller et meget ringe Udbytte af den paafølgende Sæſſion, og dernæſt udsætte ſig for, at Lovforſlagene ikke komme frem i betimelig Tid, og navnlig for, at Finantsloven ikke bliver færdig i rette Tid. Under den ſidſte Forudſætning ſtabes en Tilſtand, ſom jeg mener man kan betegne ſom lidet ſtemmende med Grundlovens Aand; thi det er utvivlsomt ſtemmende med Grundlovens Aand, at man ikke ſkal leve paa foreløbige Bevillinger af Indtægter og Udgifter, men at Finantsloven ſkal være færdig ſaa betimelig, at den kan være Normen for de Udgifter, der ſkulle finde Steb. Naar nu alſaa Sagen er ſtillet ſaaledes, forekommer det mig, at Valget er meget vanſkeligt, og ſaa indſeer jeg ikke for mit Vedkommende, hvorfor man ved Adreſſen ſkal træffe et ſaadant Valg; det forekommer mig langt naturligere, at man afholder ſig fra nogen Meningstilkjendegivelse her og overlader det til de Mænd, ſom Hans Majestæt vælger til ſine Miniſtre, at fremme Sagerne paa den Maade, ſom de anſee for den heldigſte og meeſt gavnligte, hvad enten det bliver paa den Maade, at de, efterat have faaet Finantsloven og vel ſagtens ogſaa Skatteloven færdige med Rigsdagen, ſlutte Sæſſionen for med fuld Kraft at forberede Arbejder til næſte Sæſſion, eller de foretrække overeensſtemmende med Adreſſens Duſte at forſætte nærværende Samling til langt ud paa Sommeren. Det forekommer mig, at det er det Naturligſte og Rigtigſte ikke at lægge de tilkommende Miniſtre nogen Hindring i Veien i ſaa Henſeende, men overlade til dem at arbejde paa Sagernes Fremme,